

Pozsonyi Ádám: Áldott berlini fal

2012 november 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Van egy ismer?s pár, aki évente felbukkan az életemben. Nem tudom már, mikor kerültem velük el?ször kapcsolatba, de egy ideje évi rendszerességgel jelentkeznek, hogy szeretnének vásárolni a friss, épp aktuális kötetemb?l. (Ezt én természetesen engedem).

Most, néhány hete is így történt, s amíg a szép lila kiadványt dedikáltam, elanekdotázgattunk a saját sírját ásó, beteg, európai kultúra végnapjairól. Friss, egyhetes történet – mesélte a férfi –, hogy Belgiumban, ahol az év egy részében élek, a rend?rség körözött egy embert, mert a vasúti fülkében rasszista kijelentést tett. Igen, bemondta a televízió is, hogy a rend?rség keresi az ismeretlen „b?nelkövet?t”.

Másnap egy német újságíróval volt találkám, aki röhögve lelkendezett az egyik rövid kis szatírámról, hogy ? azon mennyit derült. Próbáltam pedzeni, hogy esetleg valami ismer?se révén, egy német fordítás milyen jó lenne, mire ijedten legyintett. Ki van zárva! Ott kint nincs az a kiadó, aki merné vállalni a kockázatot. Másnap tönkre lenne vágva a karrierje, az állása, a kapcsolatai, s?t, lehet, hogy humanista antifák törnék össze az autóját és tüntetnének ?rjöngve a háza el?tt. Az ismer?sei odahaza – meséli tovább – összegy?lnek a lakásban, behúzzák a függönyt, kikapcsolják a mobilt, és aztán elmondják ugyanazokat, meg röhögnek ?k is jó hangosan, igazi német sör mellett, de óvintézkedés nélkül a szájukat nem merik kinyitni.

A tavalyi volt az utolsó

S most következzék egy friss hír a fejlett, haladó szellem? és humanista Nyugatról: „Betiltották a karácsonyfa-állítást Brüsszelben, mert sértené a bevándorlók érzékenységét.” Ami m?ködött, ami életképes és elrontható volt – férfi-n? viszony, id?s-fiatal, nemzetek, vallás, kultúra, értékek, táplálkozás –, azt mára mind tönkretették a hatvannyolcas felforgatók.

Persze már kezd begy?r?zni hozzánk is. A N?kert nev?, férfiellenes uszító oldalon legutóbb egy különös elmeállapotú úr azt vetette fel, hogy szerinte ki kéne „egyenlíteni” a magyar irodalmat, mert túlsúlyban vannak benne a férfiak (értsd: ha a valóság nem tetszik, törvényileg zökkentsük ki a normalitást és karhatalommal hozzunk létre egy alternatív realitást).

A történelemben soha nincs olyan, hogy végleg. (Ezt a mai világhatalom nem akarja tudomásul venni.) És sosem lehet tudni, hogy a vesztes pozíció mikor fordul át nyereségbe. A berlini fal 1961 és 1989 között létezett. Mi, itt a szovjet megszállási terülten szimbólumként kezeltük, és sopánkodtunk, hogy elzár minket a szabadságtól. A jólétt?l. A demokráciától.

Igen. Elzárt.

Amikor kint már a feketék verték egymást a neonácikkal, itt még Öveges professzor beszélt ízes magyarsággal, és Rajnák, a góré, az Ifiparkban a fülénél rángatta ki, akin nem volt nyakkend?. Mert a szocializmus beteg rend volt – de rend. Nem véletlenül akarta megbuktatni az a rengeteg volt maoista szamizdatos. Mert a házmester lehet, hogy munkás?r volt, de lekevert egyet, ha a liftben szemetelt valaki. És ez volt a baj!

A történelemben sosincs olyan, hogy végleg. És a berlini fal, ami generációk szimbóluma volt, az áldott berlini fal öröksége most a mi túlélési esélyünk. Mert mi „le vagyunk maradva” a fejl?désben. És így a magyarság torkán azt még mindig nem tudják lenyomni, ami ott kint, a „fejlett” Nyugaton már mindennapos.

Ó, milyen boldog érzés ennyire „leragadva” lenni!

Pozsonyi Ádám - magyarhirlap.hu

Ajánló